

FVB-2/2012.
(FVB-64/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Fogyasztóvédelmi bizottságának**
2012. február 20-án, hétfőn 10 óra 33 perckor
a Képviselői Irodaház 562. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
<i>Helyettesítési megbízást adott</i>	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
<i>A devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5842. szám) (Általános vita)</i>	5
<i>Nátrán Roland előterjesztése</i>	5
<i>Képviselői hozzászólások, kérdések</i>	7
<i>Civil szervezeti képviselő hozzászólása</i>	12
<i>Nátrán Roland viszontválasza</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	18
<i>Az egyoldalú szerződésmódosítások megszüntetése érdekében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5236. szám) (Dr. Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)</i>	18
<i>Dr. Lenhardt Balázs előterjesztése</i>	18
<i>Nátrán Roland reflexiói</i>	19
<i>Képviselői hozzászólások</i>	20
<i>Határozathozatal</i>	22
<i>A bizottság 2012. évi tavaszi ülészakra vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása</i>	22
<i>Határozathozatal</i>	22

Napirendi javaslat

1. A devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5842. szám) (Általános vita)

2. Az egyoldalú szerződésmódosítások megszüntetése érdekében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5236. szám) (Dr. Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

3. A bizottság 2012. évi tavaszi ülészakra vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Simon Gábor** (MSZP), a bizottság elnöke
Zsigó Róbert (Fidesz), a bizottság alelnöke
Boldog István (Fidesz)
Fejér Andor (Fidesz)
Földesi Gyula (Fidesz)
Örvendi László (Fidesz)
Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz)
Varga Gábor (Fidesz)
Spaller Endre (KDNP)
Tóbiás József (MSZP)
Tóth Csaba (MSZP)
Balla Gergő (Jobbik)
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)
Ertsey Katalin (LMP)

Helyettesítési megbízást adott

Szabó Zsolt (Fidesz) Boldog Istvánnak (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz) Zsigó Róbertnek (Fidesz)
Mágori Józsefné (Fidesz) Örvendi Lászlónak (Fidesz)
Simonka György (Fidesz) Varga Gábornak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Nátrán Roland helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)
Szabó József alapító tag (Hiteles Mozgalom)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 33 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

SIMON GÁBOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Jó reggelt kívánok! Köszöntök mindenkit az Országgyűlés Fogyasztóvédelmi bizottságának az ülésén, bizottsági tag képviselő hölgyeket, urakat, a kormányzati előterjesztőket és a bizottsági ülés munkájába bekapcsolódni kívánó civil szakértőket, illetve érdeklődő kollégákat.

A mai bizottsági ülésünk határozatképes, a jegyzőkönyv számára is rögzítem, hogy a jelenlétek alapján nincs akadálya annak, hogy a bizottsági ülést elkezdjük. A helyettesítési rendet a végén átadjuk a jegyzőkönyv számára. A napirendi javaslat elfogadásával fogunk kezdeni. Ez lesz az első döntésünk. Az eredetileg kiküldött napirendeknek megfelelően haladunk. A jegyzőkönyv kedvéért ismertetem a napirendet. Első napirendi pontunk a devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat T/5842. szám alatti általános vitájának az alkalmasságáról fogunk dönteni. A második napirend keretében az egyoldalú szerződés módosítások megszüntetése érdekében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat T/5236. szám. Ez dr. Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel képviselő urak önálló indítványa. A mai bizottsági döntésünk a vitát követően a tárgysorozatba-vételről fog szólni. A harmadik napirend a bizottság a bizottság 2012. évi tavaszi ülészakra vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása, a negyedik pedig az egyebek napirend. Amennyiben a bizottsági tagok úgy látják, hogy nincs egyéb javaslatuk, a bizottsági ülést el tudjuk kezdeni, kérem, hogy a napirend elfogadásával ezt tegyék lehetővé. (Szavazás.) Köszönöm szépen. Nincs akadálya, hogy a munkához hozzákezdjünk.

A devizakölcsönök törlesztési árfolyamának rögzítéséről és a lakóingatlanok kényszerértékesítésének rendjéről szóló 2011. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5842. szám) (Általános vita)

Ezért az első napirend keretében örömmel üdvözlöm Nátrán Roland helyettes államtitkár urat, a Nemzetgazdasági Minisztérium részéről. Régi rutinos képviselője a bizottsági ülésünkön a kormánynak. Azt fogom kérni, hogy államtitkár úr szóbeli kiegészítésével, illetve kollégái szükséges bevonásával indítsa el az előterjesztői állásfoglalás közreadásával a vitát. Azt követően a frakciók észrevételeit fogom meghallgatni. És néhány civil szervezeti képviselő jelezte, hogy tervezi azt, hogy hozzászól. Jelzés alapján fogom majd megadni a szót maximum 3 perces időkeretben, és az előterjesztéshez kötődően. Ha mindenki készen áll, államtitkár úr, öné a szó. Azt kérem, hogy a szóbeli kiegészítését tegye meg az előterjesztéssel kapcsolatban.

Nátrán Roland előterjesztése

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igyekszem nagyon röviden összefoglalni az előttünk fekvő előterjesztésben foglaltakat. Természetesen az előző jogszabályban, törvényben rögzített árfolyamgát-konstrukció az az alap, amire ez a törvényjavaslat építkezik, így igyekszem a változásokra fókuszálni.

Talán az egyik legfontosabb változás, hogy a korábbiakhoz képest három évhez viszonyítva most további öt évre bővül a rögzített árfolyamon való törlesztés lehetősége, mégpedig olyan módon, hogy egy végső dátumot is meghatároz a törvényjavaslat. Ez 2017.

június 30-a, tehát, akik belépnek ebbe a konstrukcióba, lehetőségük lesz valóban öt évig az árfolyamgát által meghatározott árfolyamon törleszteni. Ez tehát az egyik fontos módosítás.

A másik fontos módosítása a konstrukciónak az, hogy a rögzített árfolyam és a mindenkori úgynevezett spot vagy azonnali árfolyam közötti különbségnek csak egy része terhelődik a gyűjtőszámlára. A havi törlesztő részleteknek egy része kamat, egy másik része tőketörlesztés és a jogszabály-javaslat azt fogalmazza meg, hogy a kamattörlesztésen képződő árfolyamkülönbség ne kerüljön a gyűjtőszámlára, ezt a terhet 50-50 százalékban a bankok és a központi költségvetés viseli. Míg ami a gyűjtőszámlára kerül, ez csak a tőkéből képzett árfolyamkülönbség. A gyűjtőszámla ennek megfelelően sokkal kisebb mértékben terhelődik, itt arra hívnám fel a tisztelt bizottság figyelmét, hogy jellemzően a magyar, illetve a nemzetközi banki gyakorlatban anuitásos hitelekéről beszélünk. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy az idő előrehaladtával egyre nagyobb a tőketörlesztés és egyre kisebb a kamattörlesztés, ugyanígy fordítva természetesen a futamidő elején a kamattörlesztés teszi ki a havi törlesztőrészlet nagyobb részét.

Ezt azért fontos megemlíteni, mert ezek a kérdéses jelzáloghitelek jellemzően még a törlesztésük első harmadában járnak, ebből következően a havi törlesztőrészletnek a nagyobb része az, ami kamattörlesztés. Ebből következően tehát a nagyobb rész az, amit a bankok és az állam közösen átvállalnak az adóستól.

Amire még felhívnám a figyelmet, az az időbelisége a törvényjavaslatnak. A jogszabályjavaslat, amennyiben az Országgyűlés jóváhagyja, április 1-jén lépne hatályba. Ezt követően lenne tehát módja a devizahiteleknek bejelentkezni erre a konstrukcióra. Ezt egészen ez év végéig tehetnék meg a jogszabályjavaslat alapján, és ezt követően pedig öt évig, de maximum 2017. június 30-ig ezen a fix rögzített árfolyamon történik a törlesztés.

Ami még egy fontos része a jogszabályjavaslatnak, az a közsférában foglalkoztatottakra vonatkozó további kedvezmények. Ebben a körben az állam mint foglalkoztató, mint munkáltató nyújt kedvezményt a munkavállalóinak, tehát a közsférában foglalkoztatottaknak. Erre tehát természetesen a magánszférában dolgozóknak is lehetőségük nyílik a saját munkáltatójukkal történő megegyezés alapján. A törvényjavaslat tehát a közsférában dolgozóinak további kedvezményeket nyújt, miszerint a gyűjtőszámla kamata, amely mindenkire vonatkozóan a buborban van maximálva, ugye ez a bizonyos bankközi, budapesti bankközi kamatláb, tehát a közsférában dolgozók további kamatkedvezményt kapnak a gyűjtőszámlára vonatkozóan. Ennek a kamatkedvezménynek a mértéke a javaslat szerint 3 százalékpont, és eltartott gyermekenként, tehát kiskorú eltartott gyermekenként további 1-1 százalékpont.

A másik kedvezmény, amivel a közsférában dolgozók részesülnének a 2011. decemberi bankszövetségi megállapodás alapján az, hogy a közsférában dolgozókat előnyben részesíti a bank. A banki adminisztráció során az ő kérelmüket az árfolyamrögzítésre soron kívül bírálja el.

A harmadik ilyen kedvezmény, aminek az a célja, hogy olyan helyzetbe hozza a közsférában dolgozók egy részét, mint ahogyha már 2012 februárjától az árfolyamgát védelme alatt lettek volna, és ezek a közalkalmazottak, köztisztviselők, közsférában dolgozók azok, akik a végtörlesztésre bejelentkeztek ugyan, minden szempontból megfeleltek a jogszabályi követelményeknek, azonban az ő munkáltatójuk, magyarán az állam, a közsféra, nem tudott olyan hitelt nyújtani, ami ezt segítette volna, tehát képtelenek voltak a végtörlesztésre. Nos, ezeknek a hiteleknek a helyzetét javasolja a kormány ebben a törvényjavaslatban annyiban enyhíteni, hogy február 1-jéig visszamenőleg a rögzített árfolyam és a tényleges törlesztési árfolyam közötti különbséget jóváírja a gyűjtőszámlájukon. Ez tehát az a három elem, ami a közsférában dolgozókat érinti, és természetesen minden egyéb kedvezmény, illetve transzfer, ami a törvényjavaslatban lefektetésre került, az őrájuk is vonatkozik. Természetesen a kérdésekre nagyon szívesen

válaszolok, de a legfontosabbakat nagyon röviden próbáltam összefoglalni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr a felvezetést. Megnyitom az előterjesztéshez kapcsolódó vitát. Kormánypárti, ellenzéki képviselők egymást váltva fognak tudni szóhoz jutni, és kérem szépen, hogy aki szólni kíván, jelezze. Ellenzéki oldalon Z. Kárpát Dánielnek adom meg a szót. Azt követően, ha van rá igény, kormánypárti oldal következik.

Képviselői hozzászólások, kérdések

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen a lehetőséget, ahogy a kimerítő és korrekt tájékoztatást is köszönöm, ami ezen előterjesztést illetően tényleg majdhogynem teljes körű volt. Azt kell mondjuk, hogy az árfolyamgát 2.0, hogyha csak három hitelesnek segít, akkor támogatandó. Sokkal nagyobb bajom, hogy nem képezi egy komplex csomag részét, tehát nagyjából elfeledkezik ez a megoldási forma is azon hitelesokról, akiken aztán senki nem segít, se Eszközkezelő, se rögzített árfolyam, se árfolyamgát. Itt a három és öt év tekintetében azon érdemes lenne elgondolkodni, hogyha öt évig halmozódik külön számlán egy bizonyos tartozási összeg az eddigi három évhez képest, akkor lejáratkor, és most tekintsünk el attól, hogy ez mikor van, nyilván okos döntés 2017-re kitolni, de lejáratkor az öt év alatt kedvezményesen halmozódott összeg nagyjából ugyanakkora lehet mint a három év alatt az árfolyamgát 1.0 alapján eredetileg halmozódó. Tehát nagyjából kimondható, kijelenthető az, hogy az öt év leteltével egy hasonló adósságtömeg zúdul újfent az adós nyakába, hiszen a tőkereszt nem igazán érinti az, amiről mi eddig itt beszéltünk. Azon sokszor indokolatlan kamat jellegű halmozódásról beszélünk, amit a bankok sok esetben amúgy is indokolatlanul zsebeltek be. Nagyon okos dolog, és nagyon hatékony, hogy ezt egy kicsit visszavesszük és visszaállítjuk. De hát örült lenne az a bank, amelyik nem megy bele egy ilyen konstrukcióba, hiszen ők nagyon jól tudják, hogy az adósok 94 százaléka ennél egy sokkal kedvezményesebb árfolyamon vette fel a hitelét annak idején. Tehát, amikor ezt rögzítjük és az afölötti részből neki valamit vállalnia kell, ez még mindig egy sokkal kedvezőbb megoldás számára, mintha egy forintosítási folyamat révén elveszítené azt az összes büntető jellegű árfolyam-spekulációból eredő áttemelést, amit az utóbbi években áterrhelt az ügyfelekre.

Mi már látjuk azt, nyilván a Jobbik a forintosítást másfél éve hangoztatja, azt, hogy az Alkotmányügyi bizottság – kormányzati többségi bizottság – ajánlásában ez már megjelent, hogy a kormány felé továbbította, miszerint vizsgálja meg a forintosítás lehetőségét, ez számomra azt jelzi, hogy a kormányzat is kezdi felismerni, hogy itt bizony radikálisabb megoldásokra van szükség. Nem elég egy árfolyamgát 2.0, ami az adósok töredékén segít, bár reméljük, hogy több adóson mint az árfolyamgát 1.0, ami pár ezer embert érdekelt, és igazából az érdektelenség, a kudarc homályába fulladt. Nagyon reméljük, hogy emiatt született meg a 2.0-ás verzió, és végre valami érdem is fel tud ez mutatni. De még egyszer mondom, a 3-ról 5 évre való kiterjesztés azoknak éri meg, akik az így megspórolt összeget félreteszik vagy adott esetben egy lakáshiteles konstrukcióba beteszik, melynek a támogatottsági és kamatozási feltételei jobbak, minthogyha az ember bankban tartja a pénzét. Tehát megint csak azt mondhatjuk, hogy aki tartalékkal rendelkezi, vagy félre tudja tenni és meg tudja forgatni ezt a felszabaduló összeget, ő jól jár. Tehát megint a tehetősebbek járnak jól, amivel önmagában nem is lenne baj, hiszen nagyon fontos egy tehetős középréteg Magyarországon, ugyanakkor a leszakadtakkal, akik elvesztették állásukat, nem tudnak törleszteni, velük megint nem foglalkozik senki. Ők öt év múlva mi a fenéből fogják törleszteni azt az addig külön gyűjtőszámlán összegyűlt újabb tartozási egységet, aminek a törlesztésére még részben sem képesek most sem. Tehát ez a legnagyobb problémánk, hogy itt

egyfajta átmeneti vakság lelhető fel, ami 2017-ben majd nyilván egy óriási szemfelnyitási vagy ébredési folyamatba fog torkollni, amikor nagyon sokaknak nagyon jelentős összegeket kell majd fizetniük.

A közszféra tekintetében én abszolút üdvözlöm ezeket a kedvezményeket, korábban is lehetett volna, akár kiterjedtebb formában is, a közszféra dolgozói számára ezek indokolt kedvezmények véleményem szerint.

A magánszféra tekintetében viszont kicsit illuzórikusnak érzem azt, hogy majd a munkáltatókkal ők megállapodnak a kedvezményekről. Aki ilyet mond vagy leír, az biztos, hogy a versenyszférában nem dolgozott le jó pár évet, hiszen ma Magyarországon akkor, amikor a tömeges leépítések korszakában amúgy is diktátumszerű feltételekkel tud csak a munkavállaló a munkáltatóval szemben megjelenni, semmiféle ilyen kétoldalú egészséges egyezményen alapuló megegyezésre nincs lehetőség. Ez nem életszerű. Az, hogy a bulvársajtóban olvasunk egy-két cégről, aki átvállalta a dolgozói devizahitelét, nagyon dicséretes, nagyon szép, de tudjuk mindannyian, hogy nem ez a jellemző. A tömeges leépítések korszakában teljesen más jelenségek a jellemzők.

És végül egy olyan kérdésem lenne, ami nem annyira kapcsolódik ehhez a napirendhez, de a kérdéskörhöz nagyon is. Az látható, hogy a leginkább leszakadt, már 90 napon túli tartozással rendelkező személyek számára a kormányzati kommunikáció jellemzően a Nemzeti Eszközkezelő konstrukcióját szokta javasolni mint egyfajta utolsó mentsvárat. Ezekkel kapcsolatban adódik a kérdés, azon túl, hogy a banknak kell engedélyezni azt, hogy a Nemzeti Eszközkezelő megmentsen egy hitelest, ami önmagában röhejes, lépünk túl ezen, mert ez a feltétel még változhat, hogyha önökben megvan az elszántság. Viszont az is látható, hogy a mostani feltőkésítettségi állapotában az Eszközkezelő maximum 8-9 ezer lakást tud idén megmenteni, miközben az önkormányzatok kvótája alapján 12 ezer kilakoltatásra kerülhet sor idén. Mi lesz a különbözettel? Mi lesz azzal a 3-4 ezer családdal, aki kvóta alapján utcára kerülhet, az Eszközkezelő nem menti meg, hiszen az Eszközkezelőben továbbra is ott van az a rászorultsági kikötés, ami egy olyan kikötés, hogyha az egyik családtag a két dolgozó közül, tételezzük fel, hogy két dolgozóról van szó, tisztességesen bejelentett munkával rendelkezik, és egy átlagos jövedelmet szerez, már nem számít az előterjesztése értelmében szociálisan rászorultnak. Tehát már kikerül az Eszközkezelő kedvezményezettiségi köréből. Tehát látható, hogy egy nagyon komoly társadalmi réteg van a devizahitelesek körében, akin egyik megoldási csomag sem segít. Mi lesz velük? Ez a rövid és egyszerű kérdésem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Láttam Spaller Endre képviselő úrnak a jelzését, neki adom meg a szót. Tessék képviselő úr, parancsoljon!

SPALLER ENDRE (KDNP): Köszönöm szépen a szót. A legfontosabb szerintem, amikor elkezdjük ezt az egész kérdéskört elemezni az az, hogy ez itt egy megegyezés révén jött létre a bank és a kormányzat közötti megegyezés révén. Akkor, amikor a bankadóról beszéltünk, én úgy emlékszem, nagyon sok ellenzéki képviselőtársam azt hangoztatta, hogy a bankadó aztán annyira tönkre teszi itt a bankrendszert, hogy további áldozatvállalásra képtelen lesz, és hazavágja teljesen. Hát látható, hogy a bankadó után még jött egy végtörlesztés, és még ezt követően a bankokban maradt annyi erő, és ez nagyon dicséretes az ő részükről, hogy mi egy ilyen típusú árfolyamgátás megegyezést is vállaltak, amiben nekik azért komoly veszteségeik lesznek. Ezt az államtitkár úr világosan elmondta. És ezt köszönjük a bankoknak. Azt hangoztattuk, ez a kormányzat másfél-két évvel ezelőtt, amikor átvettük ezt a kormányzást, hogy mindenki számára lesz megoldás, akik ilyen devizahiteles problémával küzdenek, de egy megoldással nem lehet megoldani ezt a hatalmas problémát. Ugye ez több ezer milliárd forintnyi adósság, amit így itt az MSZP-kormányzatok idején az emberek

felhalmoztak, és azt elhitették mindenkivel, hogy ezt majd vissza fogják tudni fizetni, holott ez már akkor is látható volt, hogy nem fogják tudni visszafizetni. És most végül itt van ez a harmadik fajta megoldás.

Az külön dicséretes, hogy a közsférában ugye különösen a gyermekvállalás támogatása megjelenik. Azt mondta ez a kormányzat mindig is, hogy ez egy olyan fontos kérdés, ami kvázi mint egy horizontális elv, ott kell legyen minden egyes intézkedésben, és én nagyon örülök, hogy itt volt valaki, akinek eszébe jutott, hogy ezzel foglalkozzon.

Lassan valamelyik konstrukcióhoz minden devizahiteles tud kapcsolódni. Ha nem is mindannyian, de a legtöbben tudnak valamelyik konstrukcióhoz kapcsolódni, ezért valamifajta megoldás lassan mindenki számára lesz. Az is látható, hogy a problémahalmaz összességében csökken, hiszen akik a végtörlesztéssel kijöttek ebből a devizahitelesi létből, ugye az ő adósságuk gyakorlatilag teljesen megszűnt, tehát maga a problémahalmaz is csökken apránként. Sok ezer milliárd forintról van szó, nyilván ezt nem lehet egyik évről a másikra, egy napról a másikra eltüntetni, de abban talán bízhatunk, hogy ez alatt az öt év alatt, ameddig gyűlik a számlán ez a felhalmozódó összeg, az alatt Magyarországon lesz akkora gazdasági növekedés, és az emberek számára lesz egy olyan érzékelhető javulás a hétköznapi jólétben, hogy ők ki tudják majd fizetni abból ezt a különbözetet. Addig is, amit megspórolnak, az már önmagában egy nyereség. Úgyhogy bíztatok mindenkit, aki ezzel a problémával küzd, hogy bizony vegye igénybe ezt az árfolyamgátat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ellenzéki oldalon kíván-e még valaki szólni? Magam élnék a szólás lehetőségével, és láttam, hogy Selmeczi képviselő asszony is jelezte az igényét, úgyhogy utána neki fogom megadni a szót. Alelnök úr, legyen kedves szót adni!

(Az elnöklést Zsigó Róbert alelnök veszi át.)

ELNÖK: Öné a szó, elnök úr, parancsoljon!

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Nem lesz hosszú és bonyolult, amit el szeretnék mondani. Néhány megjegyzéssel szeretném az előbb kialakuló vitát segíteni. Az egyik megjegyzésem, hogy ami pozitívuma az előterjesztésnek, azt örömmel vesszük. Azt kell hogy mondjam, hogy ne legyünk abban méltánytalanok, hogyha van a devizahitelesek bármely csoportját támogató javaslat, intézkedés, akkor az a méltányos, hogyha ezt mi támogatjuk. Az előterjesztésnek ezt a fajta felfogását támogatjuk, ám de vannak gondjaink.

Az egyik, hogy jól látható, hogy ez a segítség elsősorban odaad, ahol az előző időszakban is többször landoltak a kormányzati intézkedések, tehát még abba a fizetőképes körbe, ahol egyéb iránt a kamatfizetés van, ahol még valamelyest stabil erőviszonyok jelentkeznek, nem elhanyagolható ez a támogatás, de akárhogy is nézem, ez egy limitált kört jelent mégis csak, és ennek a limitált körnek a támogatása jelentős forrást igényel kormányzati és a Bankszövetség oldalán vagy a pénzügyi hitelintézetek oldalán is.

Ugyanakkor generálisan magának a devizahitelezésnek a problémáját nem oldja meg. Itt elindult már egy kör, nem bántó szándékkal mondom, csakhogy a kormányzati gondolkodást egy kicsit tágítsuk valamilyen módon. Az elmúlt hetekben, napokban a gazdasági szakújságírók tömkelege adott elemzéseket a devizahitelezés problematikájáról.

És jól látszik az, hogy van egy 7-800 ezres kör, azoknak a devizahiteleseknek a száma, akik nem fognak tudni élni a végtörlesztés kínálta lehetőségekkel, és van már ma is egy olyan körülbelül 160 ezres kör, aki viszont a bedőlt lakáshitelesek közé tartozik. Ez körülbelül egymillió ember. Az a kérdés, hogy velük mi van. Mert láthatóan ennyien Ócsán nem fognak elférni, akárhogy is nézem, már az ócsai lakóparkra gondolok. Egyszer aztán szívesen meg is kérdeznénk, hogy annak mi a sorsa, a bejelentésen túl ott érdemben mi fog történni. A másik,

hogy a Nemzeti Eszközkezelő sem fogja tudni ezt a problémát felszívni. Tehát őszintén úgy gondolom, hogy miközben támogatjuk ezeket a javaslatokat, ami a középosztály, felső középosztály megerősítését szolgálja, értjük, hogy ez egy kormányzati szerepvállalás, aközben kérdeznénk, hogy az összes többivel mi van. Ez bizonyára egy további vitának lesz majd a lehetősége, szakmailag is szeretném kérdezni, hogy van-e abban elképzelés, hogy azok, akik nem tudják ezt igénybe venni, az ő megoldásuk hogy fog alakulni.

Az utolsó megjegyzésem pedig az, hogy ennek a forrásköltsége nem kevés, hát itt néhány százmilliárdtól 300 milliárdig terjedő nagyságrendről beszélünk, 330 milliárd forint is elhangzott, hogy ennek a kormányzati fedezete melyik költségvetési rovatban fog megtalálható lenni, tehát ez is egy olyan kérdés, amire szívesen várnánk választ. Összességében ezt tudom mondani, és szeretném megnyugtatni a képviselőtársaimat, hogy az előterjesztést fogjuk támogatni, minden hibájával egyetemben, mert fontosnak tartjuk, hogy akar segítséget nyújtani. De önmagában ebből a pénzből, ebből a forrásból, ami már lassan részenként a devizahitelezés problémájára jut, meg lehetett volna oldani talán a devizahitelezésnek egy jelentős részét. Látom, hogy bólogatnak a civil szervezetek képviselői, ott járunk már, hogyha a darabra felszeleteltet egyben ráfordítottuk volna a devizahitelezés problematikájára, lehet, hogy már ebből a helyzetből erősen kifelé jönnénk, és nem a károkat mérnénk fel, hogy és még kik vannak, akik ebben a szeletben támogatásra várnak.

Igen, 330 milliárd forint, nézem államtitkár urat. Majd ezt a következő körben még meg tudjuk vitatni. Ennyi hozzászólást követően én alelnök úrnak adom vissza a szót, aztán, ha jól látom, Selmeczi képviselő asszony jelentkezik.

ELNÖK: Elnök úrnak visszaadom az ülés vezetését.

(Az elnöklést Simon Gábor, a bizottság elnöke veszi vissza.)

ELNÖK: Köszönjük szépen.

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Én szeretnék egy kérdést feltenni államtitkár úrnak, illetve két megjegyzésem is lenne. A kérdésem arra vonatkozik, hogy össze tudnánk-e még egyszer foglalni azt, hogy a társadalom különböző egzisztenciális helyzetében lévő csoportok milyen segítséget kaptak a kormánytól és a parlamenttől ahhoz, hogy úrrá tudjanak lenni a devizacsapdán. Ezt azért tartom szükségesnek még egyszer összefoglalóan elmondani, merthogy látom, hogy azért információs hiány van, hiszen a kormánynak és a parlamentnek eltökélt szándéka volt az, amit Spaller Endre képviselőtársam is mondott, hogy minden típusú, minden egzisztenciális helyzetben lévő családnak próbáljunk segítséget nyújtani. Tehát a kérdésem erre vonatkozik, hogy végig tudnánk-e menni lépésről lépésre, hogy kinek milyen típusú segítséget nyújtunk.

A két megjegyzésem pedig a következő lenne. Az egyik az, hogy az árfolyamrögzítés iránt nagyobb lett volna az érdeklődés és az igény, és többen igénybe vették volna annak idején tavaly, ezt Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak mondom, hogyha a bankok nem úgy álltak volna hozzá. Ugye újságokból, meg a levelekből, megkeresésekből tudjuk, hogy annak idején, amikor első alkalommal bejelentettük az árfolyamrögzítést, akkor nagyon sokan elmentek a bankhoz, és ott nem volt fogadókészség. Tehát kimondottan állítólag az volt az alkalmazottak feladata, hogy próbálják lebeszélni az érintetteket arról, hogy igénybe vegyék ezt a lehetőséget. Ezt hallottuk, tehát tömegesen ezzel a panasszal fordultak az állampolgárok felénk.

És az utolsó megjegyzésem, a második pedig az lenne, hogy én örömet szeretném kifejezni az iránt, hogy a szocialista képviselők és politikusok most már ennyire odafigyelnek arra, hogy a gazdasági újságírók és a gazdasági szakemberek milyen véleményt fogalmaznak

meg, és milyen ajánlatokat, javaslatokat tesznek a kormány, illetve a képviselők felé, és azért szeretném kifejezni az örömet, mert ez ugye nem volt mindig így. Amikor a magyarországi devizahitel be lett vezetve és el lett terjedve, és az akkori kormány által támogatva lett, akkor nem volt fülük a kritikákra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen képviselő asszonynak. Ezzel megelőlegezett egy jövő heti vitát, napirendre fogjuk venni az Alkotmányügyi bizottság jelentését, és szerintem ott lesz mód egymás szakmai és információs helyzetének a képbe hozására. Ellenzéki oldalon nem tudom, hogy van-e még, aki szólni kíván. Z. Kárpát Dániel jelezte. Nézem, hogy kormánypárti oldalon kíván-e még valaki, utána a civileknek fogok szót adni.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Köszönöm szépen. Két rövid mondat, ami az előzőekben elhangzottakat kiegészíti, és talán államtitkár úrnak is segít a tekintetben, hogy milyen kérdések megvilágításával jutunk közelebb a válaszokhoz.

Spaller Endre képviselőtársamtól nagyon korrekt elemzés hangzott el, egyetlen mondatára reflektálnék, miszerint a végtörlesztéssel nagyon sokan kiszabadultak az adósság tengeréből. Most lépünk túl azon, hogy az összes hitelesnek a 16, nem tudom, hány százaléka tudott végtörleszteni, tehát relatíve azért kevesen.

Ugye azt tudjuk, hogy 25 százalékuk eleve forinthitelből váltotta ki az eddigi adósságát, tehát 25 százalék semmiképp nem szabadult ki, sőt a forinthitel jövőbeni mozgásaitól függően adott esetben még súlyosabb helyzetbe is kerülhet, bár reméljük nem így lesz. Ugyanakkor az is látható, hogy a végtörlesztők túlnyomó hányada vagy a családi tartalékok megforgatásával, összegyűjtésével vagy további családon belüli kölcsönök felvételével tudta ezt foganatosítani, tehát nagy valószínűséggel vár rájuk még nagyon sokéves törlesztés akár családon belül, akár személyes kölcsönök formájában. Az biztos, hogy a belső fogyasztást növelő fogyasztás, amely multiplikátor hatással is bírna, nem várható tőlük. Tehát a szabadulás tényét e tekintetben én nem tudnám megerősíteni, hiszen akkor beszélhetnénk megoldásról a devizahiteles kérdésben, hogyha valóban adósságprés alól kiszabadult polgárok, az eddig törlesztésre fordított összegeket el tudnák költeni a belső piacon értelmes célokra, például a hazai termékek megvásárlására, amiből a magyar kis- és középvállalkozó is aztán értelemszerűen egyről a kettőre tudna lépni, tehát ami egyfajta gazdaságélénkítő hatással bírna. Éppen az a problémám az ötéves időtartammal is, amikor azt a várakozást osztják meg velünk, hogy öt év alatt remélhetőleg annyit javul a gazdasági helyzet, hogy a most árfolyamgát 2.0-át igénybe vevő adósok majd sokkal könnyebben tudnak elbánni ezzel a tartozással a későbbiekben. Legyen így, bárcsak így lenne! Tehát isten őrizze, hogy ellendrukkerek legyünk, szó sincs ilyesmiről, csak jelen pillanatban nincsen olyan gazdasági faktor, ami alátámasztaná ezt a várakozást, hiszen mi kellene ehhez. Egy gazdasági növekedéshez saját tulajdonú gazdasági ágazatok kellenének. Ilyenek Magyarországon nincsenek, hiszen az európai uniós tagságunk agyonvágta a maradék saját tulajdonú ágazatainkat is, gondoljunk csak a mezőgazdaságra, a feldolgozó iparra, ezeket feldarabolták, tönkretették, eladták. A cukoripari vizsgáló bizottság munkája pont erről szólt, ami egy nagyon korrekt munka volt, és azt kell hogy mondjam, hogy kormánypárti és nemzeti ellenzéki képviselő egyaránt, egyöntetűen úgy gondolta, hogy itt valóban egy hazaárulással felérő privatizációs folyamat történt, mely a saját tulajdonú gazdaságunk egy szeletét tette tönkre.

Nincsen olyan várakozásunk, ami alátámaszthatná azt, hogy ez a saját gazdaságunk emelkedni fog. Most ez a viszonylag kedvező GDP-adat, ami ugye majdnem a duplája annak, amit vártak az utolsó negyedévben, ez lényegében arra vezethető vissza, hogy az itt lévő multik hatékonyabban tudták akár az EU-s vagy másmilyen forrásokat megforgatni, megfialtatni, aztán Magyarországról jobbára adózatlanul kivinni. Hiszen tudjuk, hogy ezek a

multinacionális egységek óriási összegeket adózatlanul visznek ki Magyarországról. A tavaly előtti évben mintegy 4550 milliárd forintot, a tavalyi évről még nem készültek el a statisztikai adatok.

Látható az, hogy ez a GDP-növekedésnek mondott valami nem egyenlő a magyar gazdaság növekedésével, nem egyenlő azzal, hogy a magyar állampolgárok, adott esetben hitelesek könnyebb helyzetben lennének, vagy pedig szabadultak volna bármilyen csapdából. Tehát én nagyon jónak tartom azt az irányt, ami itt elindult ezen előterjesztéssel, csak ezt egy átfogó gazdaságélénkítő programba kéne becsatornázni, és én még ennek nem látom a nyomait. Nagyon remélem, hogy a tavaszi ülészak alatt meggyőznek ennek az ellenkezőjéről, és kiderül az, hogy van ilyen vonal. Nagyon számítok erre, csak ebből ez még nem derül ki. Csak ennyit szerettem volna hozzátenni, hogy kérem az illetékeseket, hogy a jövőben próbáljuk becsatornázni ezeket egy olyan élénkítő programba, amely valóban víziókat tartalmaz, és valóban lehetővé teszi, hogy egy öt éves távlatban ezek az emberek tényleg szabaduljanak a csapdából és valóban fizetőképes országot, társadalmat építeni képes fizetőképes polgárokká válhassanak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Írásban előre hozzánk egy civil szervezeti jelentkezés érkezett: Szabó József úr, a Hiteles Mozgalma részéről. Azt szeretném kérni, hogy három perc időkeretben ott a mikrofonnál legyen szíves az előterjesztéshez kapcsolódó észrevételeit elmondani, és mintegy jelzem, de ezt el fogom még mondani a bizottsági ülés keretében, hogy a jövő heti bizottsági ülésen lesz mód arra, hogy devizahitelezés ügyével foglalkozó civil szervezetek a véleményükkel formálják a bizottsági vitát. Szabó úr, öné a szó három perc időkeretben.

Civil szervezeti képviselő hozzászólása

SZABÓ JÓZSEF (Hiteles Mozgalom): Köszönöm szépen a szót. Gyakorlatilag két különálló hiteltermékről van szó, a devizahitelről és a deviza alapú hitelről. Az a véleményünk, hogy a hiteleseknek káros az, hogyha a két hitelterméket jogszabályi úton összemossuk. Azt szeretnénk, ha az elkülönítés még a jelenleginél is határozottabb lenne, és a bankok is úgy számolnának, hogy külön-külön a két hitelformát, a devizahitelt devizahitelként a deviza alapú hitelt pedig deviza alapú hitelként kezelnék.

Hiányoljuk mi is a konkrétumokat a közsféra dolgozóival kapcsolatban, hiányoljuk a számításokat mi is arról, hogy milyen költségemelkedés várható öt év múlva, és milyen összeg halmozódhat fel. A hitelesek a döntéseiket a saját hitelük THM-je alapján tudják megítélni. Sajnos több bank nem tünteti fel a honlapján a deviza alapú hitelnek a THM-értékét, egyszerűen nincs ilyen rovat a hirdetésükben, ahol meg van, ott pedig olyan furcsaság van, hogy 2008-as évben 5 százalékos deviza alapú svájci frankos kamatnál a THM 7,7 százalék, míg 2012-nél szintén 5 százalékos kamatnál a THM szintén 7,7 százalék, ami képtelenség, mivel a THM kiszámításánál az árfolyamváltozást figyelembe kell venni. Kiosztottam mellékletként a THM-ről egy kis rövid tájékoztatót, kérem az illetékesek figyelmét, hogy ezt mindenképpen ellenőrizték, eléggé komoly következményei lehetnek annak, hogyha a bankok tévesen számolnak ki egy THM-értéket. Fogyasztóvédelmi kérdésként tudjuk jelezni, hogy a hitelesek gyakorlatilag a problémájukkal magukra maradtak, kénytelenek peres eljárásokat indítani saját erőből. Ugyanis a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete nagyon sok kérdésben nem jogosult eljárni, ez szintén a kiosztott THM-es mellékletnek a hátoldalán található, amiben gyakorlatilag minden egyes felvetett kérdésre a PSZÁF közli, hogy nem jogosult eljárni, akinek problémája van, az forduljon polgári peres eljáráshoz.

Szeretném biztatni a képviselő urakat, hogyha a lakóhelyükön valaki perli a bankokat, akkor vegyék fel a kapcsolatot, és tájékozdjanak direktben a problémákról. Egyetlen egy

észrevétel lenne a végtörlesztéssel kapcsolatban. Gyakorlatilag sokan azért nem tudtak élni a végtörlesztéssel, mert mikor bementek a bankba, hogy felvegyenek forinthitelt, akkor nem voltak jogosultak forinthitel felvételére, sem a meglévő ingatlanfedezet alapján, sem pedig a jövedelmük alapján. Tehát gyakorlatilag egy korábban felvett hitelük alapján fizetniük kellett egy magasabb összeget, és nem tudták kiváltani egy forinthittel a végtörlesztést, hogy kevesebb legyen a havi törlesztőrészletük, mert a bankok elutasították, hogy nincsen kellőképpen jövedelmük. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Én köszönöm szépen a szakmai észrevételeit Szabó úrnak. És akkor úgy vélem, hogy itt az idő, hogy államtitkár úr reagáljon a kérdésekre, megjegyzésekre, és azt követően pedig a bizottság kialakítja az álláspontját az előterjesztés általános vitára való alkalmasságával kapcsolatban. Államtitkár úr, tessék parancsolni, öné a szó.

Nátrán Roland viszontválasza

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Igyekszem az összes felmerült kérdésre legjobb tudásom szerint válaszolni, és megpróbálok az elhangzás sorrendjében végighaladni a kérdéseket.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr kezdte a hozzászólásokat és a kérdések feltételét. Valóban, én az összefoglalóban nem mondtam el, hogy ki az a kör, kik azok a devizahitelek, akik igénybe vehetik az árfolyamgát-konstrukciót. Ezt most pótolom. Tehát két kritérium szerepel a jogszabályjavaslatban, helyesebben három. Az egyik alapvetően természetesen, hogy deviza alapú hitellel kell rendelkezzen az állampolgár vagy a család, a másik ilyen kritérium, hogy a fedezetül szolgáló ingatlan az ingatlanvásárlás időpontjában vagy a hitelebírálat időpontjában, fedezetértékelés időpontjában nem haladta meg a 30 millió forintos értéket, és a harmadik ilyen kritérium, hogy a késedelmes tartozás, amelyet az adós felhalmozott, nem haladja meg a 90 napot. Ez az a három kritérium, ami alapján azt mondhatjuk, hogy a devizahitelek túlnyomó része, háromnegyedét meghaladó része jogosult erre a konstrukcióra.

Itt talán a legfontosabb azokra fókuszálnunk, akik azért nem jogosultak, mert 90 napon túli késedelemben vannak. Ez az adatok alapján a devizahiteleknek mintegy 12 százalékát teheti ki. Nos ezeknek az adósoknak segít, ahogy az elhangzott, valóban, az Eszközkezelő intézménye. Ez egy fontos segítség. És itt rögtön vissza is utalnék a decemberi bankszövetségi megállapodásra, merthogy ez a megállapodás erre a körre is tartalmaz megoldási javaslatot. Mégpedig az egyik fontos kritériuma ennek kapcsán, hogy az Eszközkezelő a korábbi ötezer ingatlan helyett várhatóan 25 ezer ingatlant fog felvásárolni, így tehát körülbelül 120-130 ezer olyan adósról beszélünk, akiknek 90 napon túli késedelme van. Nekik körülbelül az ötödét segíti az eszközkezelő közbelépése.

A másik nagyon fontos eleme a bankszövetségi megállapodásnak az az, hogy ezeknek az adósoknak, mármint a 90 napon túli késedelemben lévő adósoknak a tartozását a bank forintossítja, forintra váltja, és az így fennálló tartozásnak a 25 százalékát elengedi. Tehát ezeknek az adósoknak egy jelentős könnyítés szerepel a bankszövetségi megállapodásban. Ezen túl a kormány döntött egy kamattámogatás, illetve több kamattámogatásos konstrukcióról, többféle helyzetben lévő devizahitelesnek, többféle helyzetben lévő jelzálogfedezetű hitellel rendelkezőnek, tehát a 90 napon túli késedelemben lévők esetében azt mondhatjuk, hogy a tartozás egy részének az elengedése, továbbá a kamattámogatás nyújtása és egyéb paraméterek alapján körülbelül 40 százalékkal csökkenhet a havi törlesztőrészlete, amitől azt reméljük, hogy a 90 napon túli késedelemben lévők, hívhatjuk őket már nem teljesítő hiteleknek, egy jelentős része – reményeink szerint minél nagyobb része – újra képes lesz a hitelét törleszteni, és így elhárul a feje föül az ingatlana elvesztésének a

veszélye. Ez tehát a 90 napon túli késedelemre vonatkozó konstrukció, ami ennek a törvényjavaslatnak nem része. Ez a törvényjavaslat a bankszövetségi megállapodásnak azt a részét hivatott végrehajtani, amely a még ilyen mértékű késedelemben nem lévő devizahiteleseknek segít.

Felmerült, hogy öt év elteltével az előző árfolyamgátás konstrukcióhoz hasonló adósságtömeg zúdul az adós nyakába, de ahogy elmondtam, az annuitásos hiteleknél a törlesztési időszak első felében vagy az elején jóval nagyobb a hiteltörlesztés nagysága. Ez tehát egy tipikus hitelnél, egy átlagos hétmillió forintos hitelnél, amit 18 évre vettek fel átlagos feltételekkel, azt jelenti, hogy a gyűjtőszámlára kerülő összeg lenne egyrészt 18 ezer forint a kamatból és mintegy 6-7 ezer forint a tőkéből, és az utóbbi fog csak a gyűjtőszámlára kerülni. Tehát egy átlagos hitelesnél több mint kétszerese a gyűjtőszámlára kerülő összegnek elengedésre kerül minden hónapban.

Ez tehát azt jelenti, hogy jóval kisebb lesz várhatóan a gyűjtőszámla egyenlege, sokkal kisebb lesz, mint az az előző konstrukcióból adódott volna, továbbá, amit senki nem tud megmondani, az az, hogy mennyi lesz az elkövetkezendő öt évben az árfolyam. Ha azt mondjuk, hogy egy historikus csúcson van az euró/svájci frank árfolyama, és ez a historikus csúcs átléphetetlen, miután a Svájci Jegybank 1,2 svájci frank/euróban rögzítette a minimummértéket, azt mondhatjuk, hogy gyakorlatilag csak annak az esélye létezik, hogy az árfolyam kedvező irányba változik. Itt most a svájci frank/euró árfolyamról beszélünk.

Tehát arra szeretném csak felhívni unos-untalan a figyelmet, hogy az árfolyammozgás nem egyirányú és nem is konstans. Ha pár évvel ezelőtt azt mondtuk volna az akkori hitelfelvevőknek, hogy 240-250 forint lesz egy svájci frank, akkor nem hitték volna el valószínűleg. Ha most azt mondjuk, hogy előfordulhat, hogy 200-210 forint lesz egy svájci frank, ami már egy előrelépés lenne, akkor valószínűleg megint csak túlzott optimizmussal vádolnának engem, holott 2011 elején 200-210 között mozgott a svájci frank/forint árfolyam.

Tehát csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy nem tudja senki megmondani, hogy mennyi lesz a gyűjtőszámla egyenlege a futamidő végén. Amit tud tenni a kormány és a parlament, hogyha ezt jóváhagyja, hogy minden eszközt megragad, hogy ez a lehető legkisebb összeg legyen, ezért javasolja azt, hogy a kamattörlesztésen adódó árfolyamkülönbséget 50-50 százalékban átvállalja.

Továbbá még egy dologra hívnám fel a figyelmet. Az öt év leteltével a gyűjtőszámlán, jelenleg bármekkora legyen is az, bármekkora, mert nem tudhatjuk az árfolyamokat, az már egy forintban denominált összeg lesz. A magyar gazdaságban, ahol a törvényes fizetőeszköz a forint, ahol a forint árfolyamára fiskális és monetáris politikai eszközökkel bírunk hatással, egy forintban denominált probléma lesz, ami kezelhető. A problémát most éppen az adja, hogy a probléma euróban és svájci frankban denominált, és jelentős része a probléma kezelésének nem a magyar hatóságokon múlik. Tehát arra hívnám fel megint csak a figyelmet, hogy az árfolyamgátás konstrukciónak, a gyűjtőszámlás konstrukciónak nem az a fő kérdése, hogy mekkora az összeg, ami felhalmozódik a végén, hanem az a fő kérdése, hogy ez egy forintban denominált összeg lesz, egy kezelhető mértékű, nagyságrendű összeg lesz, és a háztartások számára az elkövetkezendő öt évben egy kiszámítható törlesztési terhet jelent a rögzített árfolyam.

Az árfolyamgát tavalay nyári jogszabályban rögzítése utáni kihasználtságát illetően én messzemenőig egyetértek képviselő asszony hozzászólásával, miszerint az, hogy valaki belép-e az árfolyamgát-konstrukcióba, és ez az első verzió esetében egyértelműen így volt, némileg megalapozott pénzügyi ismereteket, és leginkább informáltságot feltételez. Sajnos a devizaadósok egy jelentős része nem rendelkezik ezzel az információval, még oly kiterjedt erőfeszítéseket tett is a kormány is és az Országgyűlés is ebben a kérdésben. Tehát én azt állítom, szakértőként ezt mondom, hogy akkor, hogyha megvizsgáljuk azokat a háztartásokat, akik beléptek az első árfolyamgátba, és összevetjük azokkal, akik mindez idő alatt a bankok

által nyújtott fizeteskönnyítő megoldásokat használták, akkor azt látjuk, hogy értelemszerűen a bankok befolyásolják azt, hogy egy-egy ügyfelük milyen konstrukcióban vesz részt, és ezt a két számot akár össze is adhatnánk, hiszen definíció szerint az árfolyamgát kedvezőbb bármilyen banki fizetést könnyítő konstrukciónál, hiszen a banki fizeteskönnyítő konstrukciók piaci alapúak, míg az árfolyamgát egy megegyezéssel, nem piaci alapú konstrukció.

Tehát arra szeretném felhívni a figyelmet, amire Selmeczi Gabriella is felhívta a figyelmet, hogy a bankok jelentős részt befolyásolják a lakosság viselkedését, és természetesen ezért is feladatunk, hogy minél több információt nyújtsunk a lakosságnak, illetve a devizaadósoknak.

Azt a felvetést, megmondom őszintén nem tudom értelmezni, hogy miért a tehetősök járnak jól ezzel az árfolyamgátas konstrukcióval, hiszen ezt bárki igénybe veheti, függetlenül attól, hogy milyen jellegű jövedelemmel rendelkezik. Itt ugye abból a logikai sorból vezetődött ez le, hogy aki tehetős, az meg tud takarítani és a későbbi gyűjtőszámlát vissza tudja fizetni. Ez valóban így van: aki tehetős, az meg tud takarítani. Ez egy nagyon egyszerű logikai összefüggés, ezt nem tudom megcáfolni, de ennek a korrigálása valószínűleg nem ebben a demokratikus rendszerben lenne lehetséges, hogy a tehetősök ne takaríthassanak meg.

A magánszférában dolgozókat illetően megint csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy a közszférában dolgozók átlagos keresete alacsonyabb a magánszférában dolgozóknál, tehát megint csak nem értem, hogy miért lenne rosszabb az érdekérvényesítő képessége a magánszférában dolgozóknak, hiszen ennek a statisztikai adatok ellentmondanak, és ezek a statisztikai adatok sajnos jelentős eltérő jövedelmet tartalmaznak, hisz a közszférában nincsen eltérő jövedelem, a magánszférában van. Tehát ezt felvetést nem igazán tudom értelmezni. A magánszférában a piaci viszonyoknak megfelelően alakulnak a kereseti viszonyok és természetesen a munkavállalóknak van e tekintetben mozgásterük.

A Nemzeti Eszközkezelő esetében nem a bank kezdeményezi az Eszközkezelő közbelépését, hanem az ügyfél. A bank hivatott megállapítani a jogszabályoknak való megfelelést. Tehát ez csak a jogszabályoknak való megfelelésre terjed ki, és ezt követően a bank és az ügyfél együtt keresik meg az Eszközkezelő társaságot. Az Eszközkezelő által felvásárolt vagy felvásárolható ingatlanok és a kvóta közötti különbség az, ami felmerült. E tekintetben fontos arra felhívni a figyelmet, hogyha az eszközkezelő igénybevétele valaki jogosult, és az Eszközkezelőhöz fordult, és a jogosultságot az Eszközkezelő megállapítja, akkor függetlenül attól, hogy abban az adott évben mennyi ingatlant vásárolhat fel, az érintett ingatlanát nem lehet kényszerértékesíteni, tehát az Eszközkezelő akár az az évi kvóta, akár a következő évi kvóta terhére ezt felvásárolhatja.

Elnök úr hozzászólásában említette, hogy a devizaadósoknak egy széles köre nem érintett ezekkel a konstrukciókkal. Elnézést, nem akartam megzavarni az elnök úr hozzászólását, csak nem értettem pontosan a felvetést, tehát a devizaadósokról beszélünk. Itt megint csak arra hívnám fel a figyelmet, hogy a devizaadósok gyakorlatilag száz százaléka le van fedve valamilyen konstrukcióval. Ugye elmondtam, hogy a 90 napon túli késedelemben lévőknek milyen segítséget nyújtanak a megállapodásban foglaltak, forintosítás, a tartozás 25 százalékanak az elengedése, az Eszközkezelő tevékenységének a kibővítése. A 90 napon túli késedelemben nem lévő háztartások 100 százalékanak, illetve a 30 millió forintot el nem érő ingatlannal rendelkező háztartások száz százalékanak pedig ez a konstrukció lehetőségként igénybe vehető. Tehát azt mondhatjuk, hogy azon, egyébként csekély összegű háztartást leszámítva, ahol az ingatlan értéke meglehetősen nagy, a devizahiteleknek teljes spektrumára létezik megoldás, mégpedig olyan megoldás, ami a havi törlesztőrészeknek a mintegy 25-30 százalékos csökkenését eredményezi. Azt gondolom, hogy ez egy rendkívül jelentős segítség, és erre a segítségre, még egyszer mondom, mindenki jogosult, akinek nincsen 90 napon túli késedelemben lévő tartozása.

A végtörlesztéssel kapcsolatos kérdéskört illetően a végtörlesztés mint lehetőség gyakorlatilag lezárult, szűk azoknak a végtörlesztőknek a száma, akiknek a pénzügyi rendezése még február végéig meg kell hogy történjen, de azt mondhatjuk, hogy a végtörlesztők összes számát tekintve húsz százalékot meghaladó mértékű a végtörlesztés, tehát nem 16 egynéhány százalék, hanem húsz százalékot meghaladó mértékű. Végleges számot február 28-a után tud mondani a PSZÁF, illetve a vonatkozó kormányzati statisztikák. De a végtörlesztők esetében fontos azt hangsúlyozni, hogy a végtörlesztők a devizakockázattól, az árfolyamkockázattól megszabadultak, a végtörlesztés árfolyama miatt mintegy 25-30 százaléka a tartozásuknak gyakorlatilag elengedésre került, és még abban az esetben is, hogyha forint hitelből teljesítették a végtörlesztést, nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy ők egy ingatlan tulajdonosai. Tehát valóban törleszteni kell a forint hitelt, de hát egy ingatlant vásároltak. Ma Magyarországon sajnos nem tudjuk azt biztosítani, hogy minden állampolgár ingyen hozzájusson egy ingatlanhoz, így, aki ezt a döntést meghozta, ki kell fizetni ennek a finanszírozását szolgáló hitelt. Amit segítséget a végtörlesztés nyújtott, az az, hogy már árfolyamkockázattól szűrt és 25-30 százalékot elérő mértékű diszkonttal kell kifizetni ezt a már forintossított tartozást.

Összességében tehát azt mondhatjuk, hogy a végtörlesztés mintegy húszegynéhány százaléka, továbbá a 90 napon túli késedelmek esetében a forintossítás és a 25 százalékos tartozáselengedés azt jelenti, hogy a devizahitelek mintegy egyharmadának az árfolyamkockázata megszűnt. A devizahitelek egyharmada nem szembesül semmilyen árfolyamkockázattal a jövőt illetően. Ez, azt gondolom, hogy egy óriási eredmény. Ez nemcsak az ő kockázatukat, hanem a magyar gazdaság, a magyar pénzügyi rendszer, mindannyiunk kockázatát csökkentette. A másik fontos megjegyzésem ezzel kapcsolatban, hogy a fennmaradó kétharmadnak az árfolyamgátás konstrukció lehetőséget nyújt arra, hogy a havi törlesztőrészletük csökkentett és kiszámítható mértékű legyen.

A költségvetést terhelő rész, ami egy rendkívül fontos rész, szintén elnök úr tette fel ezt a kérdést. Megint csak arra kell utalnom, hogy a jövőbeli árfolyamokat nem tudjuk természetesen megbecsülni, de hogyha azzal a feltételezéssel élünk, hogy a mostani árfolyamok maradnának mondjuk az elkövetkező öt évben, akkor ez azt jelentené, hogy az öt év alatt összességében a költségvetést körülbelül 100-150 milliárd forint terhelné, tehát évi 20-30 milliárd forintnyi kiadás terheli a költségvetést. Ez értelem szerűen minden évben a költségvetési törvényekben betervezésre kell hogy kerüljön. Az idei évben ennek a fedezetét, a mintegy 100 milliárd forintba jutó általános tartalék teremti meg. Tehát ez a 20-30 milliárd forint kiadás. Ez egyébként ha megengedik, hogy költségvetési pénzügyi kérdésekben szakértőnek mutakozzam, abszolút kezelhető mértékű. Tehát a költségvetés 14 ezer milliárd forintos főösszegéhez képest ez – mondhatni – elenyésző, ez a GDP kevesebb mint egytized százalékát teszi ki, és ahogy mondtam, az idei évben az általános tartalék az, ami ennek a fedezetét tudja biztosítani, a jövő években pedig természetesen a költségvetési tervezésnél ezt figyelembe kell venni.

Összességében tehát, amit elnök úr említett, hogy az eddigi konstrukciók és az ezen konstrukciók közben felmerült költségek megoldhatták volna a teljes devizahiteles problémakört, ezt sajnos cáfolni vagyok kénytelen. A teljes devizahitel-állomány, lakossági devizahitel-jelzálogállomány mintegy 19 milliárd eurót tett ki a végtörlesztést megkezdését megelőzően, hogyha csak a svájci frank részre összpontosítunk, és azt mondjuk, hogy az átlagos hitelfelvételkori árfolyam, ami körülbelül 168, de legyen 170 forint és a mostani árfolyam 240 közötti különbség 70 forint, hogyha ezt a 19 milliárd eurót beszorozzuk ezzel a 70 forintra, ez csak egy nagyon egyszerű, nagyon primitív gyors számítás, azt látjuk, hogy itt 1500 milliárd forintot kitevő problémáról van szó, nem költött el 1500 milliárd forintot senki erre a problémára a konstrukció kapcsán, merthogy senkinek nem áll rendelkezésre, a költségvetésnek sem ekkora lehetősége. És ez egy fontos tényre mutat rá. Tehát ez az

árfolyamkülönbözet nem tűnik el a rendszerből, vagy az állam vagy a bankok vagy a háztartások oldalán felmerül, és ez az árfolyamkülönbözet, amit a célul kitűzött tehermegosztás alapján célszerűen egyharmad-egyharmad-egyharmad arányban mind a háztartásoknak, mind az államnak és mind a bankoknak viselniük kell. Ez a megállapodási pont egyébként ezt veszi alapul.

Szabó József hozzászólásaira nem reagáltam talán még. A devizahitel és a deviza alapú hitelnek az elkülönítése evidens, a szakmabeliek számára ez nyilvánvaló. Devizahitel pár ezer van, deviza alapú pedig pár százezer van. Magyarországon mind a jogszabályi, mind a pénzügyi keretek ezt világosan elkülönítik egymástól.

A közsférát illető konkrétumokkal kapcsolatban nem tudom, hogy mi az az információ, ami hiányzik, de nagyon szívesen válaszolok rá természetesen.

Tehát ahogy elmondtam, a közsférában dolgozók kamattámogatást kapnak, bubor mínusz 3 százalék, plusz minden egyes eltartott gyermek után 1-1 százalékpont. Tehát azt mondhatjuk, hogy a mostani buborszint alapján egy négygyermekes család kamatmentesen fogja a gyűjtőszámlát összegyűjteni.

Az öt év múlva felmerülő teherrel kapcsolatban elmondtam, hogy nem lehet megmondani, de a számítások azt mutatják, hogy a mostani hektikus, gyakorlatilag hónapról hónapra változó havi törlesztőrészletnek a kisimulása már egy megfelelő előny ahhoz, hogy az öt év múlva összegyűlő gyűjtőszámla-tartozást a családok tudják teljesíteni, és ez természetesen a hátralévő futamidőre elosztva fog náluk jelentkezni.

Amennyiben a THM nincsen feltüntetve bármelyik banknál, bármelyik banki konstrukcióban, az jogszabálysértés gyanúját veti fel, ebben az esetben a PSZÁF-nak eljárási kötelezettsége van. Tehát, hogyha ilyen van, akkor bíztatnám Szabó urat, hogy a PSZÁF illetékes hatóság figyelmét erre hívja fel. A PSZÁF eljárási jogosultságát illetően. Ugye pont ebben a bizottságban tárgyaltuk meg, és hogyha visszaemlékszem, talán egyöntetű volt az a vélemény, hogy a pénzügyi termékek esetében a fogyasztóvédelem, a fogyasztóvédelmi feladatok PSZAF-hoz telepítése remélhetőleg egy hatékonyabb rendszert fog eredményezni. Tehát most a pénzügyi fogyasztóvédelmi feladatok a PSZÁF-hoz vannak telepítve, tehát a PSZÁF jogosult minden pénzügyi vonatkozású fogyasztóvédelmi kérdésben eljárni. Amennyiben bírósági kérdés merül fel, természetesen a PSZÁF nem helyettesíti a köztársaság demokratikus bíróságát. Mindenkinek joga van bírósághoz fordulni, és ezt nem tudjuk kiváltani azzal, hogy a PSZÁF-ot bármilyen jogkörrel ruházzuk fel természetesen.

A végtörlesztést illetően pedig megbeszéltük, hogy a végtörlesztés gyakorlatilag lezárult, húsz százalékot meghaladó mértékű a végtörlesztők köre. Ez az ő esetükben természetesen azt jelenti, hogy az árfolyamkockázattól ezek az állampolgárok megmenekültek. Igyekeztem rövid lenni, de nem sikerült sajnos, úgyhogy elnézést kérek érte.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Nagyra értékeljük, hogy ilyen szakmai orientációs szinten szinte felvetődött kérdésre válaszolt. Tudja, a mi érzékenységünk többek közt abból is fakad, hogy egyszer már elindított egy folyamatot az, hogy egy kedvezményes támogatású lakáshitelezés olyan költségvetési többletkiadásokat jelentett, ami aztán áthúzódott egy következő kormányzati időszakra, csak ezért igyekeztem erre rákérdezni, hogy ez itt rendben van. Az ócsai falu esetében pedig meg fogom találni azt az alkalmas parlamenti műfajt, hogy erre visszatérjünk, nem kell most válaszolni rá, lesz mód arra, hogy ezt a sikertörténetet megismerjük szélesebb körben is. Amikor én arról beszéltem, hogy ez a probléma ennyi sok intézkedés költségvonatával megoldható lett volna, akkor az ön háta mögött ülő szakértők, akik egyébként az Alkotmányügyi bizottság munkájában is ilyen vagy olyan módon részt vettek, mindannyian bólogattak. Én nem arra céloztam, hogy ezt az 1700 milliárd forintot most el lehetett volna költeni, hanem az eszközökre, de úgy gondolom, hogy ezt is meg fogjuk tudni a jövő héten beszélni, lesz arra módunk.

Határozathozatal

Ennyi rengeteg hasznos információcsere biztos, hogy odasegített minket, hogy megalapozott döntést hozunk az általános vitára való alkalmasságban. Azt szeretném feltenni kérdésként, hogy ki támogatja általános vitára alkalmasnak az előterjesztést. *(Szavazás.)* A bizottság alkalmasnak találta. Ez a remek szakmai vita megalapozta ezt a jó döntést. Most már csak egy döntésünk van, hogy ehhez előadót is állítsunk. Selmeczi Gabriella képviselő asszony lesz az, aki a bizottság előadójaként ezt az érdekes vitát vissza tudja adni majd a hozzászólásában. Miután a holnapi napon első napirendként a plenáris ülésen megkezdjük ennek a törvénynek a tárgyalását, nyilvánvaló, ezt élő egyenesben tudjuk nyomon követni. Ezzel lezárom ezt a napirendet. Köszönöm szépen államtitkár úrnak és kollégáinak a részvételét.

Az egyoldalú szerződésmódosítások megszüntetése érdekében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/5236. szám) (Dr. Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselők önálló indítványa) (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről)

Változatlan felállásban, úgy vélem, megyünk tovább a következő napirendre, amely az egyoldalú szerződésmódosítások megszüntetése érdekében a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat T/5236. számon. Ennek az előterjesztésnek, amely egyébként Lenhardt Balázs és Z. Kárpát Dániel képviselők önálló indítványa, a tárgysorozatba-vételéről fogunk most dönteni.

Örömmel üdvözlöm az egyik előterjesztő képviselőjében Lenhardt Balázs képviselő urat. Ő lesz az előterjesztő. Először őt fogjuk meghallgatni, azt követően a kormánynak, ha van érdemi mondandója, azt mondja el, és utána kinyitom a vitát. Képviselő úr, azt kérem, hogy az előterjesztéshez a szóbeli kiegészítést legyen szíves megtenni.

Dr. Lenhardt Balázs előterjesztése

DR. LENHARDT BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen. Nagyon egyszerű és rövid álláspont lesz. Ha már az első Orbán-kormány elkövette 2001-ben az egész devizahitelezést érintő ösbűnt, amivel lehetővé tette a szerződések egyoldalú módosítását, a hitelintézetek számára, ugye mégpedig a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 210. §-ában, akkor itt egy rövid, de annál jelentőségteljesebb módosítással szeretnék ezt ab ovo kiküszöbölni, és ha már mindent nem tudunk sajnos jóvátenni, de legalább a jövőre nézve ezt a teljesen méltatlan és hogy mondjam, civilizált polgári jog alapján álló társadalmakban elképzelhetetlen rendelkezést a feledés homályába taszítani. Tehát a polgári jog a konszenzualitás alapján épül föl, ami szerződéses jogviszonyt feltételez, ami a felek egyenrangúságát jelenti. Ez a rendelkezés durván megsértve nyilvánvalóan a bankügyi lobbis mértéktelen hatalmának köszönhetően felülírta, és lehetővé tette most már több mint tíz éve, 2001 decemberétől, hogy a bankok a saját belátásuk szerint bizonyos, eléggé mérvadó feltételeket módosíthassanak a szerződésekben, a kamatokat, díjakat, költségeket, és ezt, mondom, teljesen példátlan módon az ügyféllel való egyeztetés nélkül tehetik meg. Tehát ez egy gyarmati állapot, látható, hogy a kormánynak, az új kormánynak sem volt ezen szándéka változtatni, bár volt több mentőcsomag, ami megmentette már többször is a devizahitelesek, úgy tűnik, erre azért annyira nem akarta megmenteni.

Ugye hallottuk azt is, Orbán Viktor éppen legutóbb Egerben nyilatkozott arról, hogy most már a bankok eleget kaptak, úgyhogy természetesen azért nagy illúziókat nem kergetünk a jelenlegi szavazás kimenetele kapcsán, de azért az itt jelen lévő képviselőknek jelzem, hogy ennek a példátlan állapotnak a felszámolása valahol erkölcsi kötelességük is kellene legyen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Helyettes államtitkár úrnak adom meg a lehetőséget, hogy kormányzati észrevételeket tegyen, utána pedig a bizottság tagjai lefolytatják a konzultációt. Államtitkár úr, parancsoljon!

Nátrán Roland reflexiói

NÁTRÁN ROLAND helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság!

Az önálló képviselői előterjesztéssel a kormány nem ért egyet, mégpedig a következő indokok alapján: az Országgyűlés éppen tavaly november 7-én fogadta el az átlátható árazás biztosítása érdekében az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 148. törvényt. Ennek a törvénynek az alapján a későbbiekben ingatlanjelzálog fedezetű hitel esetében az átlátható árazás biztosítása érdekében egy meghatározott séma szerint árazhatják a bankok, a pénzügyintézetek a hiteleket. Itt alapvetően két nagy sémát különböztethetünk meg, amit ebben a törvényben az Országgyűlés elfogadott. Az egyik az úgynevezett referenciaárazás, amikor egy meghatározott, ebben a törvényben egyébként deklarált referenciakamathoz mérheti csak a pénzügyintézet a saját hitelének az árazását, és ehhez a referenciakamathoz képest állapíthat meg valamekkora felárat.

A másik lehetőség, séma, amikor hosszú időre, 3-5 vagy 10 évre rögzíti a pénzügyintézet a kamat mértékét, és ebben az esetben nincsen lehetősége sem a kamat és egyéb kamatjellegű díjak, költségek megváltoztatására. Ez a két szabályozási séma azt a célt hivatott elősegíteni, hogy a bankok, pénzügyintézetek ajánlatai összehasonlíthatóak legyenek, és ezt a célt alapvetően a THM-mutató az, ami teljesíti. A THM-mutatóval kapcsolatos probléma a gyakorlatban az, hogy a THM a hitelfelvételkor állapotokat tükrözi. A hitel felvételekor ad lehetőséget az összehasonlításra, és ezt követően pedig a változások ezt a struktúrát megváltoztatják. Ez az Országgyűlés által november 7-én elfogadott törvény azonban ezt lehetetlenné teszi, tehát referenciázás, plusz meghatározott kamatfelár, illetve hosszabb 3-5 vagy 10 éves kamatperiódus. Természetesen ez a jogszabály részleteiben szabályozza ezeknek az árazási technikáknak a végrehajtását. Itt a 3-5 vagy 10 éves kamatperiódus esetében arra hívnám csak fel a figyelmet, hogy az ügyfélnek a kamatperiódus lejártát követően költségmentesen lehetősége van egy másik, általa kiválasztott pénzügyintézethez szerződni abban az esetben, hogyha ott kedvezőbb feltételekre talál. Ez tehát egy fontos kritériuma annak, hogy időről időre összehasonlíthatóak legyenek a pénzügyintézetek ajánlatai.

Ez az a változás tehát, amely az eredeti tervek szerint 2012. január 1-jétől lépett volna hatályba. Annak érdekében azonban, hogy az átállás erre az új konstrukcióra megfelelő és zökkenőmentes legyen, a Bankszövetséggel kötött megállapodás alapján ezeknek a konstrukcióknak az életbelépése 2012. április 1-jére módosult. Április 1-jét követően tehát csak ilyen konstrukciókkal jelenhetnek meg a bankok, ezt követően tehát minden jelzálogfedezetű konstrukcióra élni fognak ezek a szabályok.

Léteznek deviza- és forintjelzálog-hitelek, akiknek viszont a szerződésük még a korábbi jogszabályok alapján került megállapításra. Nos, az ő esetükben a jogszabály alapján augusztus 31-ig lehetőség van az új konstrukcióra való átszerződésre, megint csak költség- és díjmentesen. Tehát ők már az összehasonlítható árazás alapján dönthetnek úgy, hogy a korábbi hitelüket egy általuk kedvezőbbnek ítélt konstrukcióval váltsák ki, amelynek a változtatása a bank részéről nem lehetséges az általam leírt jogszabály és az Országgyűlés által elfogadott jogszabály alapján. Ennek megfelelően tehát a Hpt. hivatkozott 210. §-a az egyéb nem jelzáloghitel-szerződésekre vonatkozik, például a betéti szerződésekre, fogyasztásikölcsön-szerződésekre. Azt érdemes tudni, hogy ezek esetében is rendkívül korlátozott az egyoldalú módosítás lehetősége, mégpedig a korlátozás legfontosabb tényezője az, hogy csak akkor módosulhat ez a szerződés, hogyha a módosításra okot adó objektív

körülmény tételes meghatározását már a szerződés tartalmazta, tehát a szerződés megkötésekor tudta az ügyfél, hogy mi az, ami változtathatja az ő szerződését, és a hitelező az árazási elveit írásban rögzítette.

Tartalmaz továbbá a hitelintézeti törvény egy további előírást, miszerint díjat vagy költséget a pénzügyi intézmény évente legfeljebb az előző évi fogyasztói árindex mértékében emelhet. Nincs lehetőség tehát reáldíj vagy –költségnövelésre. Azt mondhatjuk tehát, hogy a legfontosabb problémakör, a jelzálogfedezetű hitelek köre megoldódott az Országgyűlés november 7-i döntésével, az ezen túli pénzügyi termékek szabályozása pedig megfelelő módon található a Hpt.-ben, e tekintetben a PSZÁF-nak fontos és erős jogosítványai vannak. Ők ellenőrzik például az infláció mértékének való megfelelést. A PSZÁF véleménye alapján a legutóbbi lezárt évben ennek a Hpt.-előírásnak a pénzügyi termékek megfelelték. Ez tehát az indoklása annak, hogy miért nem támogatja a kormány az önálló indítvány elfogadását. Köszönöm szépen.

Képviselői hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kinyitom a vitát. A frakciók, képviselőcsoportok megszólalására van lehetőség. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Én magam akkor igen.

(Az elnöklést Zsigó Róbert alelnök veszi át.)

ELNÖK: Öné a szó, elnök úr, parancsoljon!

SIMON GÁBOR (MSZP): Köszönöm szépen. Néhány megjegyzést szeretnék tenni, és a poént ellövöm itt mindjárt, ami a vége, hogy a frakciónk támogatja a tárgysorozatba-vételt, ugyanakkor azt jelzem, hogy vannak olyan elemei az előterjesztésnek, amik hogyha a bizottság tárgysorozatba veszi, és a tárgyalása megindul az előterjesztésnek, akkor mi módosítókkal kívánnánk javítani, vagy formálni.

Azzal az alapvető céllal, ami a kedvezőtlen egyoldalú szerződésmódosítás megszüntetése, ezzel mi egyetértünk, ugyanakkor van néhány megjegyzésem. Az első, hogy úgy vélem, és erről beszéltek az előttem szólók is, hogy a kamatváltozás területén az a törekvés, hogy az átláthatóság érvényesüljön, az szerintem elvárható, éppen ezért mi azt gondoljuk, hogy a kamatok referenciárázással kerüljenek a fogyasztókhöz, és már a meglévő hitelek is ebben a rendszerben legyenek nyilvántartva. Éppen ezért a közvetlenül a forrásköltségek változására vonatkozó hivatkozást nem tudjuk teljes mértékben ilyen módon értelmezni. Szeretném jelezni azt, hogy azt mi nem gondoljuk olyan transzparensnek és átláthatónak, ez egy szakmai álláspontunk, nyilvánvaló, hogy ez egy olyan eleme lesz, hogyha abba a szakaszba kerül, akkor ebbe teszünk módosító javaslatot. A többi részével az előterjesztésnek, hogy a hitelkamata mellett ne lehessen más költséget devizában nyilvántartani, helyesnek tartjuk és támogatjuk, ugyanakkor megjegyzem, hogy a hitelhez tartozó költségek körét meg kellene nevezni. Ugyanis az a tény, hogy egy hitelfelvevő a hitelnyújtónál számlatartási kötelezettséget írhat elő, módot ad arra, hogy nem a hitelhez, hanem más pénzügyi termék árának a növelésével is többletköltség előállítható, tehát nem kifejezetten csak a hitel, hanem mondjuk például számlanyitás, és azon keresztül más költségek beemelése. Tehát nyilvánvalóan ezt olyannak gondoljuk, amit pontosítani kell, és ugyancsak a hitelfedezeti biztosítást is konkretizálni gondolnánk a későbbiek során.

Mindezeknek a figyelembevételével mi azt mondjuk, hogy a tárgysorozatba-vételt támogatjuk, egy ponton biztos fogunk módosító javaslatot tenni, és néhány esetben pedig kérjük az előterjesztőt, hogy egy kedvező esetben fontolja meg, hogy ott még további

pontosítások elvégzésével az előterjesztés minősége javulhat. Köszönöm szépen. Alelnök úr, tessék parancsolni!

(Az elnöklést Simon Gábor elnök veszi vissza.)

ELNÖK: Visszakaptam a szót, és egyben alelnök úrnak, Zsigó Róbert képviselő úrnak meg is adom a szót. Tessék parancsolni!

ZSIGÓ RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök úrhoz hasonlóan én sem szeretném húzni az időt. Többször beszéltünk már erről a témáról, még fogunk is a jövő héten a Fogyasztóvédelmi bizottságban. Egyrészt nagy tisztelettel köszöntöm Lenhardt Balázs képviselő urat a Fogyasztóvédelmi bizottság ülésén. Nem mennék bele az indoklásba, hiszen államtitkár úr részletes indoklást adott az előbb, a frakciónk nem támogatja ezt az előterjesztést. Nem ezért kértem szót, hogy ezt elmondjam, hanem egy mondatára szeretnék csak reagálni, hogy a jegyzőkönyvben ez ne maradjon a levegőben. Ez a mondatrész úgy hangzott, hogy már többször is megmentették a devizaadókat, mondta ezt – hogy is mondjam? – kicsit gúnyosan a képviselő úr, én azért remélem csak, hogy az előbb itt ült, amikor az előző napirendnél a viszontválaszában az államtitkár úr részletes információkat mondott arról, hogy devizahiteles ügyben mi is történt az elmúlt egy év, nyolc hónapban, hallotta és figyelt, és ezért a következőben ilyen mondatot majd nem mond. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólásra van-e igény? *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs ilyen, akkor az előterjesztőnek megadom a szót, és utána fogunk dönteni a tárgysorozatba-vételről. Tessék!

DR. LENHARDT BALÁZS (Fidesz): Szeretném megköszönni Szabó Zsolt képviselőtársam helyreigazítását... *(Zsigó Róbert: Szabó Zsolt ugyan nincs jelen, de nagyon szívesen képviselő úr!)* Zsigó Róbert, bocsánat.

Az kétségtelen, hogy történtek lépések az egész devizahitel-problémakör rendezésére, de átfogóan sajnos, ahogy Z. Kárpát Dániel képviselőtársam is felhívta rá a figyelmet, nem sikerült rendezni a problémát. Tehát ezt nemcsak most, hanem változatlanul el fogjuk mondani a további üléseknél is, és itt az előző napirendnél is felmerült vitában az a kérdés, hogy pont a leginkább rászoruló, legkétségbeesettebb embereknek a problémája, akik már 90 napot meghaladó lejárt késedelemmel rendelkeznek, annyira kilátástalan helyzetet teremt, hogy nagyon sok esetben még a saját életük kioltásához is folyamodtak ezek az emberek az elmúlt időszakban. Van itt egy bankszövetségi megállapodás, de ennek egyelőre a valóságos életbelépését még nem látjuk, az erről rendelkező forintosításról szóló döntés és tartozás elengedésről, másrészt arra is gondolni kell, hogy aki már ott tart, hogy nem tudja ezt fizetni, könnyen lehet, hogy a forintosított törlesztőrészletet sem fogja tudni fizetni, ahogy a Nemzeti Eszközkezelőnek azok a szociálisan rászoruló, akik szóba jöhetnek abban a körben, akiknek kivásárolja az ingatlanát a Nemzeti Eszközkezelő, kérdéses, hogy a visszabérléshez szükséges, nevezzük úgy, lakbért miből fogják előteremteni. Tehát a kérdés több kormányzati intézkedés dacára sincs megoldva, és elsősorban itt ezekre az emberekre gondolok, ahogy egyébként az előzőekben tárgyalt árfolyamgát-rögzítés sem oldja meg, inkább egy kicsit konzerválja és elhalasztja a problémát. Úgyhogy, ne haragudjon Zsigó képviselőtársam, de sajnos ez a problémahalmaz még változatlanul fennáll. Mi is azt szeretnénk, hogyha meg lenne oldva.

Most érdemi, komolyabb vita nem bontakozott ki. Államtitkár úrnak mondanám azt, hogy mi is úgy gondoljuk, hogy az átlátható árazásról szóló törvény szintén előrelépés az

eddig helyzethez képest, de nyilvánvalóan nem oldja meg még mindig azt a konfliktust, amit az egyoldalú szerződésmódosítás okoz. Ezért, bár szükség van az átlátható árazásra is, ugyanúgy továbbra is szükség van és elkerülhetetlen egy valóban jogállamként működő országban, hogy a bankoknak ne legyen lehetősége egyoldalúan semmilyen körülmények között szerződést módosítani. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elhangzott az előterjesztői reagálás. Döntenünk kell a Hárszabálynak megfelelően a tárgysorozatba-vételről. Aki az előterjesztést tárgysorozatba kívánja venni, kérem, az most szavazzon. *(Szavazás.)* 6 igen, 11 nem. A bizottság meghozta a döntést, elutasította a tárgysorozatba-vételét az előterjesztésnek. Köszönöm szépen mint az előterjesztőnek, mind államtitkár úrnak az ülésen való érdemi részvételt.

A bizottság 2012. évi tavaszi ülészakra vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása

Egy gyors napirendünk van, az előzetes egyeztetéseket e témakörben már lefolytattuk. Ez pedig a bizottság 2012. évi tavaszi ülészakra vonatkozó munkatervének megvitatása és elfogadása. Szeretném mint előterjesztő jelezni a bizottság tagjainak, hogy a beérkezett javaslatok és vélemények alapján történt az előterjesztésnek az elkészítése. Több civil szervezet, FEOSZ, MUISZ tett javaslatot napirendre. A frakcióktól kaptam javaslatot, és természetesen a jogalkotási tervnek az ütemét is figyelembe véve alakítottuk a munkatervet. Csak annyit teszek ide, hogy amit nem tudunk beleírni, az az előre nem látható kezdeményezések. Az előző ülészakban volt ilyen több is. Szeretném jelezni, hogy ha azok beérkeznek akár egyéni képviselői javaslat formájában, akkor természetesen a bizottság, amennyiben a téma a hatáskörébe illeszkedik, fog vele foglalkozni.

Egy dolgot szeretnék még jelezni. A jogalkotási tervben foglalt megtárgyalandó témákon túl a bizottságnak mindig vannak olyan saját témái, amely a fogyasztók széles körét érintő témakörök. Ilyen volt legutóbb a Malév leállítását követő fogyasztóvédelmi kérdéseknek az áttekintése, ilyen a devizahitelezéshez kapcsolódó téma, de ilyen lesz, és szeretném előre jelezni a MÁV Általános Biztosító Egyesületnek az ügye, ahol a parlament által kijelölt bizottság is vagyunk ebben a témakörben. De az utazásszervezéssel kapcsolatos fogyasztóvédelmi problémák is ilyenek, és nem folytatom tovább, a bizottság tagjai látják. Ezek mind olyan kérdések, amelyek több irányból is jelzéseként érkeztek mint megtárgyalandó témák.

Határozathozatal

Mindezek figyelembevételével szeretném megkérdezni, hogy van-e még bárkinek javaslata a munkatervhez. *(Nincs jelentkező.)* Ha ilyen nincs, akkor azt kérem, hogy a bizottság fogadja el, és akkor e szerint el tudjuk kezdeni tervezetten, ütemezetten a munkánkat. Aki a munkatervvel egyetért, kérem szépen, szavazza meg. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag elfogadta a munkatervet, nincs akadálya, hogy ennek alapján megtervezzük az ez évi munkánkat, és azt érdemben el is végezzük. Nagyon szépen köszönöm.

Egy dolgot szeretnék zárásként mondani: a jövő héten a parlamenti munkarend ütemezésétől függően is, 27-én vagy 28-án bizottsági ülést tartunk. Itt fogjuk megtárgyalni a devizahitelezéshez kapcsolódóan az Alkotmányügyi bizottság most már bizottsági szintű

jelentését és a folyamatban lévő előterjesztéseket. A holnapi nap folyamán pedig a plenáris napirenden elindul az imént tárgyalt jogszabálynak a plenáris vitája. Köszönöm szépen. Jó munkát kívánok mindenkinek, találkozunk a jövő héten. Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 56 perc)

Zsigó Róbert
A bizottság alelnöke

Simon Gábor
A bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Lajtai Szilvia